

Girls, Girls,

Girls.....

Dominika Alexandra Hrňová (1995)

Lucie Králíková (1998)

Liza Libenko (1996)

Laura Limbourg (1996)

Karolina Netolická (1993)

Klára Sedlo (1993)

Annemari Vardanyan (1994)

Tereza Zíchová (1992)

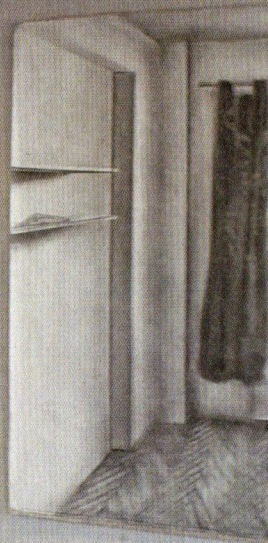
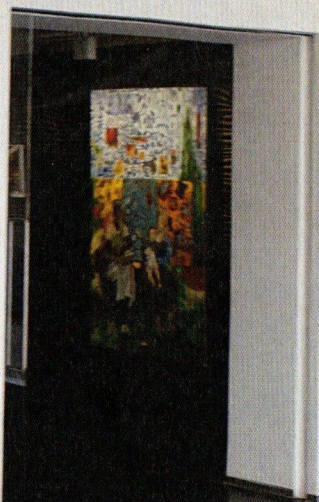
kurátoři/curators: Martin Dostál, Ondřej Škarka

Girls, Girls, Girls...

Měla to být letní studentská výstava, sestavená jen z dívčích, či ženských, frekventantek kreslířského a malířských ateliérů Jiřího Petrboka, Marka Meduny a Josefa Bolfa na pražské Akademii, která otevírá, věřme, letní sérii výstav Student Line. I název výstavy měl být lehčí. Ale zdá se, že je to celé poněkud závažnější. Není ale třeba se znepokojovat. Jištěže jde o docela soudržnou skupinu, ostatně iniciace k výstavě vzešla od Lucie Králíkové a od umělkyň samotných, je tedy mezi nimi jisté prostupující pouto či vztah k umění, ke světu i k sobě samým. Vychází tak z toho blízce kontaminovaná expozice, byť jsou autorky z rozličných ateliérů a rozličných ročníků. Tedy rozličných ateliérů... Jsou ty ateliéry také vlastně v lecčems si blízké, když ne zcela formálně, tak jistě rozechvívajícím vztahem k poněkud rozbité, zraňující, bolestné a přeci stále barevné skutečnosti, jak vyplývá z práce a postojů jejich vedoucích. A s tím více než méně souvisí i to, co vzniká na plátnech jejich uživatelek.

Jde o zkoumání možností vlastní identity, vztahu k tělu, k lidem, k prostoru, kde se pohybují, k temným zákoutím svých odkrývaných duší. Motivy jsou otevřené, vstřícné, narativní, vícevrstevnaté. Formální stránka je také nepokrytě spontánní, otevřená, začasto výmluvně figurální, a to i tam, kde se nemaluje či nekreslí, jak je tomu v asamblážových látkových kolážích fragmentů povrchů těl již zmíněné Lucie Králíkové. Zdá se, že upřímnost se stává téměř direktivní, malba je právě teď takto aktuální, zobrazivá, s rukopisem nekomplikovaným. Pokud bych měl říci ku příkladu ještě jedno jméno, tak blízké mezinárodnímu stylu napříč kontinenty, a přeci osobitě rozpoznatelného, pak je to Laura Limbourg, Češka s belgickým pasem. Atribut letadla v jejích dílech je přes všechny další konotace ryze osobní, tato ikonografie zkrátka odkazuje k Lauřině vášni pilotovat letadla. Ale všechny dívky, či mladé ženy, vypovídají své příběhy, vržené do fascinujícího světa, který objevují se stejnou intenzitou, s jakou objevuje svět je. Vstupujeme do nové éry?

Martin Dostál

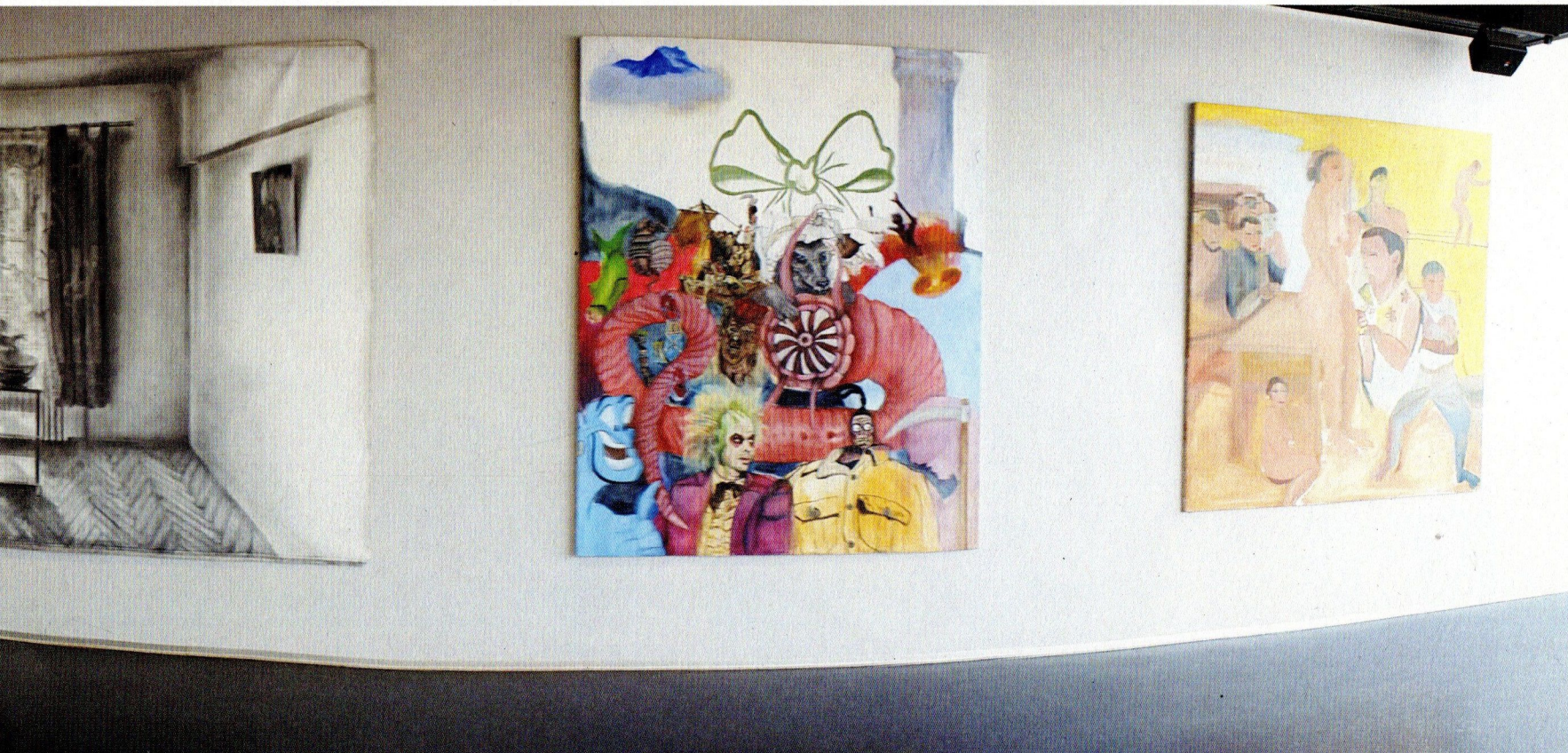
EN

Girls, Girls, Girls...

It was supposed to be a summer student exhibition consisting of the exhibits created by only female participants of drawing and painting studios lead by Jiří Petrbock, Marek Meduna and Josef Bolf at the Prague Academy which is supposed to open a new series of exhibitions called Student Line. Even the name of the exhibition is supposed to be lighter. However, it seems to be somewhat more serious, though there is no need to worry. It is, of course, a rather compact group; after all, it was Lucie Králíková and the artists themselves who have initiated the exhibition, so there is some kind of a permeating bond between them or a relationship to art, to the world and to themselves. This results in a closely mixed up exhibition, though the authors are of various studios and different grades. Well, as for the various studios... In fact, these studios are close to each other in some matters. If not formally, then surely by a trembling relationship to somehow broken, hurtful, painful and yet still colourful reality, as shown by work and attitudes of their masters. This all more or less relates to what emerges on the canvases of the female authors.

It is about exploring the possibilities of one's own identity, the relationship with the body, the people, the space where they are moving, the dark corners of their gradually uncovered souls. Their themes are open, accommodating, narrative and multi-layered. Also a formal aspect is apparently spontaneous, open, often eloquently figural, even where there is no painting or drawing, as it is in the assemblage textile collages of body fragments by already mentioned Lucie Králíková. It seems that sincerity becomes almost directive; painting is so current and imaging at this very moment, with an uncomplicated handwriting. If I were to give one more name as an example, so close to the international style across the continents, yet distinctively recognizable, then it would be Laura Limbourg, Czech with Belgian passport. The attribute of the aircraft in her works is, despite all other connotations, purely personal. This iconography simply refers to Laura's passion to pilot aircraft. But all the girls or young women tell their stories, being thrown into the fascinating world which they discover with the same intensity as the world discovers them. Are we entering a new era?

Martin Dostál

Klára Sedlo (1993)

studia/studies AVU/Academy of Fine Arts in Prague: Michael Rittstein-Jiří Petrboř

Klára Sedlo, Drž si slunce, Konstance/Hold the Sun, Constance, 110x125, 2018

Girls, Girls, Girls....

Art & Event Gallery Černá labuť, Praha
21. 6. - 25. 8. 2019

obálka/cover:
Lucie Králíková, S(T)ÁHNI/
Pull Off, 2019 (detail)

kurátoři/curators Martin Dostál, Ondřej Škarka

mad news 6

©

koncepce/conception: Martin Dostál

spoupráce/cooperation: Ondřej Škarka, Kateřina Škarková, Zuzana Obrová, Miroslav Pechman

text/text: Martin Dostál

překlad/translantiion: Gallery Černá labuť

grafická úprava/graphic design: Filip Dvořák

fotografie/photographs: archiv autorek/artists archives, Gallery Černá labuť

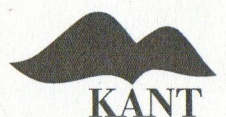
produkce/production: Gallery Černá labuť

vydaly/published: Art & Event Gallery Černá labuť, Praha, Artlines a/and KANT, Praha
v roce/in 2019

ISBN: 978-89-7437-290-2

 ČERNÁ LABUŤ
art&event gallery

Art Lines
CONSULTING - INVESTMENT - PHILANTHROPY

 KANT

9 788074 372902